

Arrest

nr. 71 808 van 13 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. BOURGEOIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 4 oktober 2010, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 30 september 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een etnische Albanees afkomstig uit Bushtran (gemeente Preshevë) en u bezit het Servische staatsburgerschap. Op 22 maart 2010 beschuldigde uw oom A. u ervan zijn autoradio te hebben gestolen. Uw oom had een week in Belgrado verbleven en na zijn terugkeer bleek dat zijn autoradio was gestolen. Hij beschuldigde u, en riep de politie erbij. U was onschuldig en had geen bezwaar tegen een onderzoek door de politie, maar uw oom bleef u ook hierna beledigen en uitdagen. Drie à vier dagen later belde hij opnieuw de politie nadat hij u kwam uitdagen bij u thuis. Een week later raakte u betrokken in een gevecht met uw oom en werd de politie er opnieuw bij geroepen. De politie noteerde telkens uw verklaringen en raadde u aan rustig te blijven, want indien u opnieuw bij een vechtpartij betrokken zou raken kon u in de gevangenis terecht komen. Omwille van de problemen met uw oom stuurde uw vader u soms naar familie in Miratoc waar u niet werd lastiggevallen. Indien nodig zou u op bescherming van de politie kunnen rekenen, maar uw vader raadde u toch aan om Servië te verlaten en op 4 oktober 2010 vroeg u asiel aan in België. U beschikt over uw Servisch paspoort, uw identiteitskaart en uw rijbewijs. Na het gehoor maakte u tevens een kopie over van een attest uitgereikt op 22 maart 2010 door de gemeentelijke rechtbank van Preshevë waaruit blijkt dat een onderzoek tegen u loopt en dat u in beschuldiging werd gesteld op basis van artikel 121 en artikel 123 van de Servische strafwet.

B. Motivering

U verklaarde dat u Servië verliet in oktober 2010 omdat u problemen kende met uw oom A. die u ervan beschuldigde zijn autoradio te hebben gestolen (CGVS I p. 2, CGVS II, pp. 5-6). Er dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met uw oom is immers louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard. Uw problemen met hem werden enkel veroorzaakt door het verdwijnen van zijn autoradio. Om deze reden heeft u met uw oom gevochten en is de politie erbij gehaald (CGVS II, pp. 6-7). U verklaarde expliciet dat u niemand anders vreest (CGVS II, p. 9). Daarnaast hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met uw oom geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze moeilijkheden in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde immers zelf dat u - indien het conflict met uw oom zou ontsporen- wel degelijk een beroep zou kunnen doen op de plaatselijke autoriteiten. U zou Servië enkel hebben verlaten op aanraden van uw vader (CGVS I, p. 4). Na het gehoor op het Commissariaat-generaal legde u weliswaar een document neer van de gemeentelijke rechtbank van Preshevë dd. 22 maart 2010 waaruit blijkt dat er een onderzoek tegen u loopt en dat u in beschuldiging werd gesteld op basis van artikel 121 en artikel 123 van de Servische strafwet. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat bovenvermelde artikelen van de Servische strafwet handelen respectievelijk over het toebrengen van ernstige lichamelijke letsels en betrokkenheid bij vechtpartijen. Deze feiten werden door u niet ontkend (CGVS I, p. 4 en CGVS II, p. 6 t/m 8). Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat de gerechtelijke procedure niet eerlijk zou verlopen. Hieraan dient toegevoegd te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanees (Avdi Bajrami). Uit de info blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten. De overige door u neergelegde documenten bevestigen enkel uw identiteitsgegevens en nationaliteit, welke hier niet ter discussie staan. Ten slotte dient opgemerkt te worden dat er tav uw broer E. S. (OV. 6.744.755) eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. 2"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zowel als artikel 1 van de conventie van Genève van 28 juli 1951 alsook een schending van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker verwijst naar een document van UNHCR van 17 maart 2006 en stelt dat de gewoonte van de vendetta nog bestaat in verschillende landen en dat de tegenpartij ook weet dat de autoriteiten in het land in kwestie in dergelijke omstandigheden machteloos zijn zodat de tegenpartij ten onrechte stelt dat de politie van Servië verzoeker zou kunnen beschermen. Verzoeker stelt voorts dat hij als familielid van een clan gewikkeld in een vendetta behoort tot een sociale groep in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker verwijst ten slotte naar een artikel aan de hand van Le Beller Youn en Jeannin Marine over de vendetta in Albanië om te besluiten dat een intern vestigingsalternatief in Servië naar analogie met de situatie in Albanië niet mogelijk is. Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de subsidiaire bescherming en besluit dat hij minstens in aanmerking moet komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. De asielaanvraag van verzoeker werd afgewezen op grond van de vaststelling dat (i) de problemen die verzoeker kende met zijn oom A. die hem ervan beschuldigde zijn autoradio te hebben gestolen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, en (ii) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij voor zijn problemen geen of onvoldoende beroep kon doen op de hulp van en/of de bescherming van de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

2.3. De Raad stelt vast dat het door verzoeker ingediende verzoekschrift een letterlijke kopie is van het verzoekschrift dat werd ingediend door zijn broer. Verzoeker verklaarde echter in tegenstelling tot zijn broer op geen enkel ogenblik dat de problemen met zijn oom resulteerden in bloedwraak zodat het verweer van verzoeker op dit punt niet dienstig is.

Uit de bestreden beslissing blijkt voorts dat verzoeker zelf verklaarde dat hij voor het conflict, dat gebaseerd is op de diefstal van een autoradio, beroep kon doen op de overheden. Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanees (Avdi Bajrami). Uit de info blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Verzoeker beperkt zich tot het opwerpen van blote beweringen niet onderbouwd met concrete elementen waar hij stelt *“dat de tegenpartij ook weet dat de autoriteiten van het land in dergelijke omstandigheden totaal machteloos zijn;”*. Verzoeker toont niet aan dat zijn nationale overheden onwillig zouden zijn hem de nodige bescherming te verlenen. Er is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de asielaanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER